

Nr 63.

Ankom till riksdagens kansli den 10 juni 1941 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående framflyttning av tiden för återställande av vissa svenska jordbrukskreditkassan tillhandahållna statsobligationer.

I en den 23 maj 1941 dagtecknad proposition nr 266, vilken hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att tiden för återställandet till riksgäldskontoret av de svenska statens obligationer till nominellt belopp av sammanlagt 10,000,000 kronor, vilka enligt riksdagens medgivande överlämnats till svenska jordbrukskreditkassan för pantförskrivning såsom säkerhet för lån hos riksbanken och enligt beslut av 1936 års riksdag skola återställas före den 1 juli 1941, må utsträckas till den 1 juli 1942.

Vid inrättandet år 1930 av svenska jordbrukskreditkassan ställde staten såsom grundfond för kassan till förfogande $4\frac{1}{2}$ procents statsobligationer till ett nominellt belopp av 15 miljoner kronor. Enligt beslut av 1932 års riksdag blev grundfonden genom tillskott av ytterligare 10 miljoner kronor i statsobligationer höjd till 25 miljoner kronor. Härutöver ställdes av 1933, 1934 och 1935 års riksdagar till jordbrukskreditkassans förfogande statsobligationer till ett belopp av tillhoppa 20 miljoner kronor att användas till pantförskrivning för lån i riksbanken. Sist avsedda obligationer skulle kassan återställa till riksgäldskontoret inom vissa angivna tider. Vid 1936 års riksdag har medgivande lämnats (prop. nr 249, r. skr. nr 340), att tiden för återställandet av här avsedda statsobligationer till belopp av 20 miljoner kronor får utsträckas beträffande hälften av obligationerna till den 30 juni 1941 och beträffande återstående hälften till den 30 juni 1946.

I skrivelse den 12 augusti 1940 har *styrelsen för svenska jordbrukskreditkassan* hemställt, att förslag måtte föreläggas 1941 års riksdag av den innebörd, att tiden för återställande till riksgäldskontoret av de svenska statens obligationer till nominellt belopp av 20 miljoner kronor, vilka överlämnats till jordbrukskreditkassan att pantförskrivas som säkerhet för lån hos riksbanken, måtte utsträckas beträffande hälften av obligationerna till den 30 juni 1946 och beträffande återstående hälften till den 30 juni 1951.

Föredragande departementschefen har anfört följande:

Av ifrågavarande obligationer skola enligt 1936 års riksdags beslut obligationer till ett belopp av 10 miljoner kronor återställas före den 1 juli 1941 och återstående obligationer före den 1 juli 1946. Jordbrukskreditkassans styrelse har hemställt om anstånd med obligationernas återställande under fem år, så att första hälften av obligationerna få återställas före den 1 juli 1946 och andra hälften före den 1 juli 1951. Bank- och fondinspektionen och fullmäktige i riksbanken ha allenast tillstyrkt anstånd med återställande av förstnämnda obligationer och som tid härför föreslagit den 1 juli 1944. För min del finner jag hinder icke böra möta mot att bevilja jordbrukskreditkassan anstånd med återställande av de obligationer, vilka enligt 1936 års riksdags beslut skola återställas före den 1 juli 1941. Då emellertid frågan om jordbrukskreditkasserörelsen för närvarande är föremål för utredning och förslag om ändrade grunder för denna rörelse kan förväntas komma att inom en nära framtid föreläggas riksdagen, synes det lämpligt, att anståndet begränsas till den 1 juli 1942. Frågan om anstånd med återlämnande av de obligationer, som enligt förenämnda riksdagsbeslut skola återställas före den 1 juli 1946, torde vid sådant förhållande icke nu behöva upptagas till prövning.

Under åberopande av vad departementschefen anfört får utskottet tillstyrka, att svenska jordbrukskreditkassan erhåller ett års anstånd med återställande till riksgäldskontoret av de obligationer å 10 miljoner kronor, som enligt beslut av 1936 års riksdag skola återställas före den 1 juli 1941.

Utskottet.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 10 juni 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Berling, Nordborg, Sandén, Friggerdker*, Nilsson i Mölndal, Ohlin* och Andersson i Jäger*; samt

från andra kammaren: herrar Holmgren, Paulsen, Andersson i Falkenberg, K. A. Westman, Gustavson i Västerås, Andersson i Munkaljungby, Hilding och Sundberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.